

Pán se postará...

Před časem tomu již bylo cca 1095 dní – tedy 3 léta – ☺ co jsem se stal zaměstnancem TWR-CZ. Děkuji za to Bohu – jsem Jemu a kolegům TWR vděčný za ten čas, který jsem zde mohl strávit. K takové menší úvaze o tom, jak se Pán Bůh o nás lidi stará, jsem se nechal inspirovat těmito verši z Bible (Matouš 6:25–34): „Proto vám pravím: Nemějte úzkost o svůj život, co budete jíst a co budete pít, ani o své tělo, co si obléknete. Není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? Pohleďte na nebeské ptáky: nesejí, nežnou ani neshromažďují do stodol, a váš nebeský Otec je živí. Což vy nejste o mnoho cennější než oni? Kdo z vás dokáže úzkostlivou péčí přidat k délce svého života jediný den? A proč si děláte starosti o oděv? Podívejte se pozorně na polní lilie, jak rostou – nenamáhají se ani nepředou; pravím vám, že ani Šalomoun v celé své slávě nebyl oděn jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká polní travu, která dnes je a zítra se hodí do pece, nebude tím spíše oblékat vás, malověrní? Nenechte se tedy znepokojit a neříkejte: ‘Co budeme jíst?’ nebo: ‘Co budeme pít?’ nebo: ‘Co si oblečeme?’ Neboť o to všechno horlivě usilují pohané. Vždyť váš nebeský Otec ví, že to všechno potřebujete. Hledejte však nejprve Boží království a jeho spravedlnost, a to všechno vám bude přidáno. Nedělejte si tedy starost kvůli zítřku, neboť zítřek bude mít své vlastní úzkosti. Každý den má dost vlastního trápení.“

Když si promítnu ten čas, který je již za mnou, mohu i na svém přebývání v rádiu vidět, že tento text je platný i pro mě dnes. Pokusím se vás trochu vtáhnout do příběhu. Psal se rok 2011. TWR potřebovalo technika, jelikož Martin Slouka se chystal odejít a přesně v čas příhodný Pavel Surý, který v ten čas dřel v zaprášené slévárně plné neznabohů, se začal poohlížet po možném zaměstnání, a tak zavolal do Rádía 7 – přišel tam, byl tam a zůstal tam... Díky Bohu. Jsem vděčný za každý scénář, který pro mě mí kolegové připraví k realizaci, která se provádí na pracovišti PR1

Stavba antoníčku neboli „budky“ na plyn se neobešla bez mnoha rádců, neb realizace ze zdemolovaných zbytků původního nebyla snadná. Ale dostal i slušivý žlutý kabátek...

1

Přátelé, děkuji za čtení knihy Vysoká škola vděčnosti. Příběh paní Frydrychové mě velmi inspiroval a zažívala jsem chvíle plné Boží přítomnosti, slz, dojetí a radosti. Těšila jsem se na každý díl, byl to takový rozhlasový seriál na pokračování. Děkuji moc. *Blanka* ✉ Dobrý deň, počúvam vás takmer výhradne z archívu. V reláciách je odstránená hudba. Bolo by dobré odstrániť z textu aj oznam, že ide pieseň. Pôsobí to dost rušivo. Viem, že sa piesne odstraňujú z dôvodu autorských práv. Navrhujem, či by sa nedalo nechať časť začiatku a konca piesne spojené napr. prelínaním. Stáva sa, že sa komentuje aj to, čo v predošlej piesni odznelo, čo je tiež dosť nepríjemné, keď neviem, o akú pieseň išlo. Z úryvku by sa dalo

(programová režie 1, pozn. redakce). Velmi mě těší natáčet příběhy lidí a dovídat se nové poznatky o tom, jak žít s Ježíšem. Každá vlnka hudby, kterou dle citu musím zvolit do pořadu, je mi důkazem toho, že Bůh je se mnou a má s mým životem nějaký záměr v této branži, přesto, že jsem až příliš pomalý – to si omlouvám tím, že jsem z mé povahy přehnaně pečlivý, neřkuli puntičkářský... Taký mě těší to, že práce je rozmanitá a není potřeba vždy dělat totéž, že nemusím jen sedět u počítače, ale můžu jít ven a starat se o okolí budovy či vyčistit kávovar nebo se přiučit od zkušeného šéfa, jak se opravuje antoníček (hlavní uzávěr plynu, pozn. redakce) po nájezdu vandálů, a ten po svém obnovení vypadal daleko lepe než kdy dříve. Ještě je potřeba zmínit tu skutečnost, že v době, kdy jsem sem nastupoval, se ukázala možnost bydlení za velmi rozumný peníz, dokonce spolu s věřícími bratry, studenty z mládeže mé církve ze Vsetína, kteří mi bydlení nabídli. I v tom jsem mohl vidět Boží jednání, v tom, že Mu není lhostejné, co se mnou bude. Na tomto místě jsem bydlel nějaký čas, ale nedávno jsem se musel odstěhovat, protože se spolubydlicí rozhodl, že se ožení, a tak jsem musel hledat něco jiného. Ale ani v této situaci mě Bůh neponechal bez přístřeší a velmi brzy potom, co bylo potřeba bydlení shánět, se ukázala možnost bydlet s jinými věřícími bratry z KřS Šámalova. Chtěl bych sebe i ostatní povzbudit k tomu, abychom více četli Bibli a s vírou se spolehli na mnohá zaslíbení, kterých v ní je požehnaně, a očekávali Pána slávy – Krista Ježíše, Pána našeho!

Technik TWR – CZ Pavel Surý alias Ryan Smith

Brýle

Ve vzpomínkách se vracím desítky let zpět. Vždy jsem měl rád starší a staré lidi. V církvi jsem měl pro ně jednoduché označení: Strýčkové a tetičky. Někdy jsem si u některých všiml, že v jejich

Autor několika zamyšlení za pultíkem v Třanovicích, na setkání seniorů.

bytech není vše uklizeno třeba tak, jak jsem byl zvyklý doma. Ale nevadilo mi to, jen jsem si říkal „copak to nevidí“? Oči jsem míval jak ostříž, na kilometry vzdálených kostelních hodinách jsem bravurně odečítal čas, zatímco druzí sotva viděli kostel. Uplynuly desítky let a už mnoho let nosím brýle. Na blízko a dnes i na dálku. A přišlo prozření. Mimo jinou práci také uklízím jeden firemní dům. Nemám moc silné brýle, docela klidně mohu běžně žít i bez nich, a když uklízím bez brýlí, zdá se mi všechno čisté, dokonalé, a jsem za chvíli spokojen

aspoň pri známej piesni vedieť, o čo išlo. Ján ✉ Vážená redakce Rádia 7, tímto reagují na vysílání **Za obzor**. Nemohu nereagovat, protože v Nizozemsku už od roku 1994 bydlím a vidím věci jinak nežli host či turista, který sem přijede na návštěvu. ... Už to není země jako za časů Corrie ten Boom. Posлуhačka Dana ✉ Dobrý den, z pověření vedení našeho sboru si vás dovoluji oslovit. Máme zájem začít od tohoto roku podporovat jeden subjekt, jehož jedním z hlavních cílů je misie. Právě o vaší organizaci uvažujeme, a proto bychom se rádi více seznámili s vašimi potřebami a možnostmi podpory. Naším cílem není jen finanční podpora, ale nejlépe i modlitební a pokud to bude možné a potřebné, i praktická pomoc.

s prací. Ovšem jen do chvíle, než si ty brýle nasadím a podívám se ještě jednou. V pórech dlažby je špína, na umyvadle zaschlé kapičky po zubní pastě, jinde vlas, drobky v koberci. Bez brýlí je vše naprosto dokonalé, s brýlemi „fujtajbl“... čeká mne ještě jedna směna s hadrem.

Žijeme, a časem si zvykne na ledasco, a už nám ani nepřijde, že něco děláme špatně. Dokonce s přesvědčením víme, jak vše zvládáme. Co by kdo po nás ještě chtěl? Tak to platí, dokud si nenasadíme brýle Božího slova. Žalmista v jedné písni říká: (33:13): „Hospodin se dívá z nebe, vidí všechny lidské syny, ze svého pevného trůnu shlíží na všechny, kdo obývají zemi.“ A evangelista Matouš říká: „Bůh vidí, co je skryto...“

Člověk by si mohl myslet, že Bůh nějakou maličkost přehlédne. Nepřehlédne, naopak, Bůh říká naprosto jasně, že má například spočítané i vlasy na každé hlavě, a nijak o tom žádného nepřesvědčuje, zda tomu bude či nebude věřit. Tak to prostě je, ať chceme nebo ne. A tak se nám často docela dobře žije ve vlastním zorném poli a s vlastním zaostřením. Vidíme jen to, co jsme schopni vidět, ale nedochází nám, že to zdaleka není všechno. Poznání pod dioptriemi Božího slova je daleko větší, a pak spokojenost rázem mizí. A představa, že jsme pod zaostřeným pohledem Božím, ta vůbec netěší. Netěší do okamžiku, než pochopíme, že nikdy, nikdy nebudeme mít vlastní brýle s Božím rozlišením a nikdy nebudeme schopni si sami uklidit. Zaostření Božím slovem nám ukazuje na naši nedokonalost a vede nás k Pánu Ježíši, který náš život čistí mocí své prolité krve. Pod záštitou Pána Ježíše Bůh špínu v pórech našeho života už nemůže najít, protože je vyčištěná a odpuštěná. Prostě pohled bez patřičných brýlí je vždy jen částečný. Mysleme především na ty Boží oči... co vidí?

Aleš Bartošek

Vděčná chvála a pokorná prosba

Celý tým TWR-CZ se každý den schází v poledne na pár minut ke krátkému pracovnímu brífinku, po kterém následuje krátké čtení z Bible a modlitební ztišení. Důvodů k vděčnosti i k prosbám je opravdu mnoho a jen pár střípků necháváme proniknout za zdi budovy. Vědomí, že se mnoho věřících modlí s námi a za nás je nejen jakousi psychologickou vzpruhou, ale především je znát na našem duchovním soustředění, rozpoložení, síle a radosti. V pátečním poledni bývají pozornost i modlitby věnovány utrpení a zkouškám pronásledovaných křesťanů ve světě a je toho dnes snad více než ve středověku.

Jan Ondarza, odborný prodejce kořenů pro restaurační provozy často okořenil naše vysílání. Je novým a nadšeným moderátorem živého vysílání.

Pokud byste o takovou podporu měli zájem prosím napište nám o svých potřebách finančních, modlitebních a případně možnostech praktické pomoci do budoucna. Děkujeme, fandíme vám a vyprošujeme Boží ochranu a požehnání pro vaši službu. ☒ Tak jsem reagoval na vaše pobídnutí, když jste navštívili náš sbor a začal jsem si stahovat pořady z vašeho archivu. Byl jsem mile překvapen hodnotou pořadů. V práci jsem řešil otázku, co si pustit do sluchátek, když v plechové hale hraje pouze rádio, které vysílá pouze country a i křesťanské písně se časem ohrají. U vás oceňuji jednoduchost, s jakou se dá vše provést. Stahovat jde rychle, dobře a s přehledem. Jsem opravdu vděčný za tuto možnost. Vaše

Přijměte několik podnětů od nás pro vaše „kolena“:

*

Končí letošní období našich výjezdů za posluchači, do sborů v republice. Mohli jsme vidět stovky věřících a mluvit s nimi. Povzbudilo nás to. **Jsme Pánu Bohu vděční za velký zájem posluchačů o naši práci. Děkujeme Bohu, že i z těchto cest jsme si mohli přivést rance radosti, natočená svědectví a jiné příspěvky do vysílání, kontakty na nové přátele a někdy také i doplnit naši pokladničku z darů vybraných na těchto setkáních.**

*

V průběhu roku došlo ke třem personálním změnám, což je v „apoštolském“ počtu pracovníků poměrně dost. **Ale jsme vždy znovu a znovu překvapeni, jak Bůh posílá do rozhlasové misijní služby další a další lidi, a to navzdory podmínkám, které by v sekulárním světě byly mnohdy nepřijatelné. Je to Boží sláva!**

*

Byly prázdniny a to je doba, kdy tým TWR-CZ potřebuje vydechnout. Nejen od pracovního vypětí, ale také věnovat více času rodinám, přátelům, společným sborovým akcím a podobně. Věřte, že každá chybějící ruka je znát... práce je rozjetá a musí ji udělat navíc někdo jiný. Bůh se i letos postaral o hladký průběh léta. **A ono opravdu moc pomůže, když nedochází ke kolizím s technikou, nezemrhnou další lidé. Prostě být v Boží moci je prožitek pokoje a zázraků.**

*

Začátkem června v noci neznámí vandalové totálně zbourali budku na přípojku plynu za domem. Stačilo málo a mohlo dojít k nejhoršímu. **Děkujeme Bohu za milost i v takových kritických chvílích a prosíme Pána, aby střežil a hlídal náš objekt.**

*

Každý vysílací den potřebujeme za mikrofon čtyři moderátory. Tedy obden. Směny jsou tři až šestihodinové. Za těch osm let, co vysílá Rádio 7, jsme už vyškolili desítky (možná i stovku) kvalifikovaných moderátorů. Někteří pomáhají mnoho let, jiní třeba jen rok, a někteří ani nezačnou – jen slibují. To je současná velká bolest našeho vysílání. Kmenoví pracovníci totiž připravují předtáčené pořady, a když potom ještě usednou za mikrofon a představí sami sebe, zní to „divně“. **S ustavičnou modlitbou stále hledáme další a hlavně ochotné spolupracovníky. Vypadá to, že letos nám Bůh poslal dva skvělé muže a čekáme na další. I to je v Božích rukou.**

*

Bliží se konec roku. Pro redakci to už od září znamená vyhlášený poplach, protože je třeba připravit spoustu speciálů, domluvit technická spojení na sváteční přímé přenosy, a ještě pak obsadit směny ve sváteční vánoční dny. **Vkládejte spolu s námi celou službu TWR-CZ do Božích rukou, a jmenovitě i pracovníky redakce, kteří mají nervy napnuté jak struny**

4

práce je velmi záslužná. Pořady mi přinášejí spoustu dobrých rad, myšlenek, povzbuzení inspirace a mnoho jiného. Moc díky, že jste nás navštívili. Vaše rádio směle doporučuji ostatním. Teď už mi hlavu neplní nesmysly, ale samé dobré věci. Vidím obrovský pozitivní rozdíl mezi světskými a vašim rádiem. Všechno je tak plné, hutné. Jen mě mrzí, že v archivu není hudba a že nestihnu slyšet všechno, protože se to stihnout ani nedá. Vzpomínám si, že máte poptávku po svědectvích a nevím, jetli mám mít odvahu nabídnout to své. Moje řeč není asi moc do rádia a strach dělá svoje. Přesto pokud budete chtít, možná by to s vaší pomocí (náповědou) šlo. Takže ještě jednou děkuji za vaši práci. Určitě není marná. Ať vám

stradivárek. Přitom denně děkujeme za finanční dary a v závěru roku očekáváme na Pána Boha, jak se vyrovná s naším rozpočtem. Jeho ucho je nakloněno našemu srdci a žádná naše potřeba Mu neujde – tak to zaslíbil. Díky Bohu.

Pozvání

Jistě přijdu brzo. Amen. Přijď tedy, Pane Ježíši... (Zj 21:20)

Už týden byla tropická vedra. Únavná a nepříjemná vedra. Poptávka po tekutém a studeném osvěžení opravdu stoupala. Pro někoho to mohl být dobře vychlazený nápoj, pro jiného zase porce dobré zmrzliny. Přesto, že nepohrdnu ani jedním, byl pro mne tentokrát velikým osvěžením telefonát, který jsem přijal v rozpáleném autobuse.

Podle čísla jsem poznal, že mne volá dcera. Zdravím „Ahoj, Jani“ a místo odpovědi je chvíli tiicho, pak šramocení a najednou mne osloví slabý dětský hlásek nejmladší vnučky. „Dědo, přijedete k nám s babičkou na návštěvu?“ Z dětského hlásku jsem pochopil, že nejde jen o zdvořilostní otázku, ale i milé pozvání a touhu, že by nás ráda viděla. Na takovou otázku jsem nemohl odpovědět jinak než „To víš, Magdičko, že přijedeme“. Pak si vzala mobil dcera a říká: „Tati, Magda se tento týden asi pětkrát sama od sebe ptala, jestli přijedou děda s babičkou na návštěvu. A dnes už nachystala pro tebe v předsíni bačkory. Tak jsem vytočila tvé číslo a řekla jí, ať ti zavolá a pozve tě.“

Přiznám se, že mne potěšilo nejen přání naší vnučky, abychom přijeli, ale že to brala už jako hotoovou věc a připravila i pantofle na přezutí. Očekávala nás a ze své strany pro to udělala maximum. Nejen věřila, že přijedeme, ale připravila i pantofle na přezutí.

Pán Ježíš už před více než 2000 lety řekl, že přijde, a to brzy. Bereme to vážně? Jsme připraveni? Máme pro Něj připravené pantofle? Pán Ježíš se „přezouvá“ do našich srdcí, do nichž chce vstoupit. Voláme Mu? Zveme Ho a máme srdce už připravené na Jeho příchod? Těšíme se? Podle svého srdce se rozhodněte a už mačkejte příslušnou adresu svého „modlitebního“ mobilu.

Vladimír Drbal senior

Stalo se u vás

S velkou radostí přijímáme pozvání do jednotlivých společenství Církve, vítáme to jako možnost setkat se s vámi, posluchači Rádía 7, i příležitost povědět něco o službě rozhlasové misie těm, kteří o ní ještě nevědí. A vždycky je to – alespoň pro nás – povzbudivé a motivující.

Letos jsme procestovali republiku opravdu křížem krážem, byli jsme na 18 místech a sjezdili Ma-lenovice, Jihlavu, Kroměříž, Opavu, Letovice, Hradec Králové, Třinec, Zlín, Aš, Břeclav, Písek

5

Bůh dál žehná. *Lubomír* ✉ Milé Rádío7, skoro každou neděli posloucháme **Kormidlo**. Moc děkujeme za celý program. Během týdne také posloucháme rádio odpoledne nebo večer. Je nám líto, že anglicky zpívaným písničkám většinou nerozumíme a málokdy je k nim vysvětlení. Většinou jsou to písničky asi ve stylu populární hudby. Také rádi posloucháme i „starší“ žánry jako např. skupina Gaitherových nebo Heritage Singers a pěvecké sbory. I v těch nám srozumitelných jazycích existují nahrávky duchovních písní, o kterých někteří posluchači možná ani nevědí. Pěkný byl pořad s nahrávkami rodiny Tesárkových. A zrovna dneska při čekání na Kormidlo nás napadlo, jestli by se před dětskými pořady nehodily více

Večernice v Třanovicích. Zleva Vlastimil Kolegar, Aleš Bartošek a Karel Říman, bývalý člen Rady, který nás pozval k nim do sboru. Chybí Daniel Zeman, který už v okamžiku focení vymyslel, co by komu vložil do úst. My čekali zákusek a on tohle!

Návštěvu Lucie Endlicherové a Kateřiny Hodecové v Bystrém předcházela stylová propagační kampaň.

atel sboru měl tolik důvěry, že jel kázat jinam ☺ a my jsme během celého dopoledního shromáždění mluvili o poselství Bible a také o práci TWR a Rádía 7. Shromáždění skončilo, mluvili jsme ještě s několika lidmi a postupně se všichni rozešli. Nasedáme do auta a vtom na nás mává nějaký muž, že když jsme my sloužili dopoledne jim, oni teď poslouží nám a že pro nás chystají oběd

6

dětské písničky. S přáním dalšího požehnání do vaší práce i vašich osobních životů, *manželé S.* ☒ Dobrý den, až dnes jsem vás objevila. Prosím velmi mne zaujalo vysílání na téma smrti. V archivu již tento pořad není, je možné získat, nejlépe v tištěné podobě, toto vysílání? Jsem ráda, že jsem vás objevila, že na vás mohu upozornit svoji dceru a já mohu čerpat sílu z vašich hodnotných pořadů i pro spoluvýchovu svých vnuček. Děkuji vám a přeji hodně sil do vaší práce. Srdečně zdraví *Libuše* ☒ Dobrý den, na začátek chci vyjádřit veliké poděkování za vaši práci v rádiu. Jak si zapnu vaše rádio, hned se mi zlepší nálada a cítím se moc dobře i po duchovní stránce a mnohé pořady mě duchovně povzbudí. Moc ráda vás poslouchám

u Jablunkova i Písek v jižních Čechách, Bystré v Orlických horách, Hodonín, Třanovice a navštívili jsme i několik brněnských sborů.

Na jednotlivých návštěvách se členové týmu (společně s některými externisty, případně i členy Rady) střídají, po návratu, zpravidla v pondělí v poledne, na naší pravidelné modlitební chvíli, si pak sdělujeme poznatky a zážitky. Tady je jen zlomek z nich:

Luděk Brdečko: Prezentace TWR neslouží jen k seznámení s prací TWR, ale naopak i my můžeme poznávat, jak se věci dají dělat jinak. V tomto smyslu mě zaujala návštěva sboru Armády spásy v Opavě. Zažil jsem tam něco, co si myslím, že by mělo být samozřejmé v každé církvi, totiž, že když přijde hříšník do církve, může se tam cítit jako doma, mezi svými, mezi hříšníky. Není to tak stresující atmosféra, jako když se setkáváme s dokonalými křesťany.

Kateřina Hodecová: Za poslední dva roky jsme s ostatními kolegy z redakce navštívili několik desítek společenství různých denominací. Vždycky znovu mě mile překvapuje, že křesťan je skutečně „doma“ tam, kde se káže Boží slovo a kde se Bohu a Pánu Ježíši Kristu vzdává chvála. Vzpomínám na červnovou prezentaci a shromáždění v Bystrém v Orlických horách. Kaza-

a výmluvy se nepřijímají. A tak jsme za chvíli seděli u stolu s lidmi, které jsme do té chvíle neznali, ale bylo to tak milé a vzácné, že si tuhle vzpomínku skutečně nesu jako doklad jednoty v Kristu. Pro někoho možná „jenom“ oběd, pro mě vzácná zkušenost.

Lucie Endlicherová: Jezdit na prezentace je vždycky radost. Protože nemluvit konečně jen do mikrofonu za tlustým sklem studia, mezi čtyřmi odhlučněnými stěnami, ale setkat se tváří v tvář s těmi, kdo poslouchají (nebo by mohli poslouchat), to je odměna. I když vlastně někdy i adrenalin. Z letošních setkání ráda vzpomínám třeba na to ašské – natočili jsme mnoho svědectví, zažili zemřelí, dostali se do místní baptistické modlitebny nedlouho před jejím oficiálním otevřením (v Aši si modlitebnu postavili svépomocí a je skutečně krásná)... Bylo toho dost a dost. Nejsilnější byla jistě chvíle, kdy nám kazatel sboru Alois Boháček předával nedělní sbírku – ač je sbor sám „potřebný“, rozhodli se Ašští výnos celé sbírky věnovat na TWR. A vězte, že šlo o skutečně vysokou částku, která překvapila i samotného kazatele. I takhle se dá sáhnout na to, že jsme všichni částmi téhož Těla Kristova a víme o zodpovědnosti jeden za druhého. Díky.

Vlastimil Kolegar (tečky prý skrývají vynechaná slova – *doplňte sami*): Cesta do Hodonína krásnou krajinou jižní... Malá místnost u kolejí plná víry v Pána... Svědectví o tom, že nás dlouho znají a poslouchají už z dob... Po shromáždění svědectví sestry, že Bůh má vše pod... Ve Zlíně bylo setkání v domě plném křesťanů z různých... Začínám svoji řeč gratulací k mistrovskému titulu v hokeji, bo Zlín porazil... a ledy byly prolomeny. Do Třanovic je daleko, ale dálnice vzdálenost... Pozvala si nás na svoje sejití skupina „D“, což jsou... sboru. Někdo nás zná z rádia, internetu i svého flash disku a někdo nás... vůbec, a mnozí nás viděli ...

Lída Hojková: Občas si naplánuji procházku městem – chodím a dívám se po lidech kolem sebe. Žasnu při pomýšlení, že Bůh zná každého z nich osobně, že je měl v srdci ještě před stvořením světa, že byl u toho, když každý z nich byl hněten hluboko v útrobách, že zná každý jejich den dřív, než jediný z nich nastal. Kéž by každý z nich mohl přijít ke svému Stvořiteli! Lidé jsou pro mě největší zázrak.

Momentky tváří si беру s sebou do studia. To je totiž specifikum rádiové práce – mluvíte a nikoho nevidíte. Žádní skuteční lidé, žádná reakce, odezva, žádný oční kontakt. Kazatelé by možná řekli: „Aspoň nevidíš, jak tě buďto vůbec neposlouchají anebo pracně udržují jakýs takýs stav bdělosti.“ Možná... ale já jsem prostě mezi lidmi ráda. Proto mám čisté potěšení z možnosti jezdit do sborů na prezentace. Potěšení je to dvojnásobné. Za prvé si vysloveně užívám setkání s lidmi. A za druhé jsem přesvědčená, že přivážíme jedineč-

Vlastimil na Večernici v Třanovicích odpovídal na otázky z publika.

a chvála Bohu, že fungujete a našli se lidé, kteří dělají takovou práci. Pán Bůh sám vám žehnej a veď vás i nadále. Chtěla jsem moc poprosit o zaslání záznamu pořadu **Kudy kam** – spojenci. Bylo to snad v květnu nebo červnu... o manželství. Nevím autora a moderátora, ale moc se mi líbil, jen jsem jej neslyšela celý a chtěla bych si jej znovu poslechnout, ale ve vašem archivu už jsem jej nenašla. Pokud byste taky měli pořady o manželství nebo výchově dětí, budu moc ráda. Pořady si chci poslechnout pro svou vlastní potřebu, mám malé dítě a často mi nějaké dobré a zajímavé pořady uniknou. Moc vám děkuji. Pán Vám moc žehnej. A. ✉
(*Dvě reakce na Tematickou sobotu*): Dobrý den vám oběma! Děkuju za budíček i za váš

Na prezentacích si užíváme, co v rádiu není dost dobře možné: vizuální ilustrace. Proslav Lída Hojkové byl tedy naživo a multimediální.

Abychom vám nabídli svou asistenci. Abychom vám řekli, že jsme tu pro vás osobně, ale taky jako váš pomocník ve službě druhým. Umíme dosáhnout tam, kam vy možná ne. Neříkám, že děláme skvělé, fantastické, úžasné rádio. Ale vím, že Bůh s námi počítá a že skrze Rádio 7 může ovlivnit životy dalších z těch, které potkáváte a které On s takovou láskou, péčí a záměrem stvořil. Zkusíte to s námi?

Lenka Malinová: Setkávat se s lidmi ve sborech na prezentacích je pro mne vždy velkou radostí a povzbuzením. V rádiu se při vysílání musíme spokojit s tím, že posluchače nevidíme. Pouze věříme, že tam jsou. O to víc potěší, když po prezentaci někdo přijde a hlásí, že nás poslouchá. A často slyšíme: A tak to jste vy? Známe vás jen po hlas! Aspoň si vás teď už dovedeme představit. Nestává se často, že by po prezentaci přišel někdo a nabízel téma i sebe do pořadu. V Břeclavi se mi to stalo. Přišla jedna sestra a nabídla téma, které sama prožila a považuje za důležité. Později poslala do redakce své svědectví a byl dohodnut termín, kdy k nám do rádia přijede.

Pastor sboru AC Břeclav Karel Káňa, člen Rady TWR-CZ, společně s Lenkou Malinovou sledují, co se zase o TWR-CZ dozví...

8

pořad! Jen tak mimochodem popisujete satanistu ze svědectví, detaily videoupoutávky na modlitby 24/7, momenty z festivalu UNITED... – pro mě jste najednou očima přesto, že ty moje fyzické nevidí, děkuju za to! Právě na UNITED takhle Bůh mluvil skrze lidi, aniž bych stihla zformulovat otázky – dostávalo mě to. Váš host mluví tak bohatě, že na všechno reagovat nejde... V jeho řeči cítím nejen nadšení, ale často zažívám i souznění! Děkuju za připomínku o předávání a hoření, ne jen doutnání. Děkuju vám oběma za dnešní dopoledne, ani nevařím, ač jsem to měla původně v plánu ☺. Ohně je už tak dost a dost ☺. *Markéta* ✉ Dobré ráno vám všem, já tedy spolu s vámi celé dnešní dopoledne vařím,

Daniel Zeman: Na prezentaci v Třanovicích nás dostal do úzkých nevinně vypadající dotaz posluchače, na jaké frekvenci je možné v jejich regionu zachytit naše pořady vysílané přes Radio Proglas. Nejen, že jsme tuto frekvenci neznali, ale nenašli jsme ji ani v žádném z tištěných materiálů, které jsme s sebou přivezli. Zachránil nás až jiný místní posluchač, který tuto frekvenci z vlastní zkušenosti znal.

Pavel Surý: Co se týče výjezdu na prezentace služby Rádía 7, jsem rád, že něco takového existuje a může se tak šířit povědomí o existenci našeho rádia a zvěst evangelia se může dostávat k dalším lidem... Má účast na prezentacích nebyla v příliší hojné míře, snad asi pro nějaký strach z toho odprezentování této důležité služby, a tak jsem se raději se nikam nehrnul a přenechal více prostoru výřečnějším kolegům. Pevně doufám, že se mi toto manko v následujícím období podaří eliminovat...

Aleš Bartošek: Do Aše jsem jel až ráno a zeměřesení už bylo pryč, ale ranní cesta od čtyř hodin byl nádherná, střídalo se vycházející slunce s obláčky prosvícené ranní mlhy. Takové střídající se obrazce nádhery jsem prožíval i při bohoslužbě, která byla několikrát prolunta hudební skupinkou s malým trumpetistou. Podle podoby jsem ho tipoval na synka kazatele a nemýlil jsem se. Já prostě plechy považuji za výsostný nástroj hudebního projevu chvály... jde to od plic, div srdce člověk nevymačká... a tak to má být. To druhé, co mne oslovilo, bylo společné i pro návštěvu v Třanovicích. Na obou místech byla patrná úcta a slavnostní nálada. Setkání Božího lidu si považují a náležitě se na ně připraví a vystrojí se. Opravdu slavnostně, na obou koncích malé české pláně. V Třanovicích bylo setkání seniorů sboru, Večernice tomu říkají, a nechyběly sestry ve večerních dlouhých šatech, bratři s motýlky... prostě slavnost. Jsem přesvědčen, že Bůh se mezi nimi cítí dobře, protože to není póza, ale projev srdce. Mne to zaskočilo, já byl v bílé haleně...

Jiřina Gina Čunková: Cestování s Rádiem 7 mě baví. Podnikla jsem ho několikrát a vždycky bylo cestou nazpět

Daniel Zeman v Písku u Jablunkova plně využil technických možností sboru a vysvětlil všechny způsoby poslechu Rádía 7.

Martin Čunek (Ginin manžel) káže při shromáždění a prezentaci TWR-CZ ve sboru SCEAV v Písku u Jablunkova.

protože nemůžu kvůli své zraněné noze pomáhat ostatním s vybíráním brambor (nebo hertepíl), a tak jim musím alespoň připravit proviant, aby se zase posilnili na pracovní odpoledne. Chtěla bych vám moc poděkovat za super vysílání!!! Často vás v osm ráno v sobotu (ano, je těžké o víkendů někdy vstávat) poslouchám na Radiu Proglas, ale dneska poprvé jsem si vás našla i na internetu a jsem moc ráda. Přeji vám pěkný den a aby Bůh byl u vás vždy na prvním místě ve vašem srdci ☺. *Miša* ✉ Dobrý den, chtěl bych se zeptat, proč se takové množství křesťanů, jak katolických, tak reformovaných, dostává na cestě s Bohem a poté i proti Jeho zákonům (Desateru). Soudy jsou až poté, když už někdo něco

o čem vyprávět. Je úžasné vědět, kde všude jsou křesťané, kteří berou víru vážně. Havířov, Oldřichovice a Písek u Jablunkova, to byla místa, kde jsem měla pocit, že nejen my něco říkáme druhým, ale také si odnáším něco z Krista, který se v tamějších křesťanech zrcadlí. A z toho mám nesmírnou radost.

Skrýš

Každý člověk prožívá dny smutku, dny, kdy se cítí zranitelný, radost se vytrácí a něco ho trápí, bolí... je v tísní. Obecně tyto chvíle řeší každý jinak, někdo alkoholem, jiný se potřebuje vyplakat a vypovídat, někdo vlezte do sprchy či do duchen... Věřící v Boha zaměří oči dříve či později k nebi a hledá útěchu ve své víře, v Bohu.

V takových situacích je člověk zranitelný, přecitlivělý, a pokud nepřichází úleva, nesvítá naděje, tak často i podrážděný. A přitom právě křesťan má ty nejlepší předpoklady dobrého konce, světla na konci dnů smutku. Tam, kde je člověk bez Boha zoufalý, tam může být křesťan plný optimismu. Skladatel písně známé jako Žalm 91 zhudebnil tuto zkušenost víry: „Ten, kdož v skrýši Nejvyššího přebývá, v stínu Všemohoucího odpočívati bude.“ Prorok Izaiáš ukazuje na Boha obrazem tak výmluvným, když učí lid slovům Hospodinovým: „Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapoměly, já na tebe nezapomenu. Hle, vyryl jsem si tě do dlaní,“ říká Hospodin. A to je úžasné. Jen se toho pevně držet, mít to za vlastní. V létě jsem byl na pronajaté chalupě v České Kanadě, kam k nám na dvůr chodila nějaká sousedovic kočka. První dva dny si na nás zvykala. Všichni ještě spali a už jsem jí ráno dával do misky jogurt... sem tam i nějaký masitý dietní zbytek od stolu. Jak vděčně vrněla a jedla. Třetí den ráno už od tmy seděla pod okapem na lavici a čekala, až se rozední a přijdu. Jen mě uviděla, protáhla se, zívla, mňoukla a dívala se na mě očima, ze kterých bylo patrné, na co čeká. A přišla i večer. Večer už nic nedostávala, tak si jen lehla na lavičku u dveří a byla s námi. Sedl jsem si vedle ní. Za chvíli se pomalu zvedla, a klidným, jistým krokem mi vlezla na klín a lehla si tak, že jsem jí rukama vlastně držel a obepínal. Vklínila hlavu do mé dlaně a usínala a vrněla. S neuvěřitelnou důvěrou, bez obav, že jí něco provedu, bez strachu, že by se jí něco mohlo stát. Celou dobu jsem si říkal, že vlastně tak nějak se o nás stará Bůh. Skrývá nás ve své dlaní, a my s naprostou důvěrou můžeme dát svůj život do Jeho moci. Ta kočka ode mne mohla čekat cokoliv. Menší děti jí často mlátily klacky, štípaly a tahaly za packy, dokud neutekla. Vrnět v Boží náručí je to, co potřebujeme nejvíce, a nejen ve dnech, kdy naše schopnosti překonala nezvladatelná mrzutost. Ten, kdož v skrýši Nejvyššího přebývá, v stínu Všemohoucího odpočívati bude. Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapoměly, já na tebe nezapomenu, říká Hospodin a dodává: Hle, vyryl jsem si tě do dlaní... vím o tobě! Tak si to užívajme.

Aleš Bartošek

neustál... Jak obstat? Vždyť nevedeme svůj boj proti krvi a tělu, ale proti mocnostem... Je na to nějaký úspěšný recept? Asi musíme začít každý u sebe, je-li náš vztah se Stvořitelem a jeho Synem v pořádku. Podobáme se Ježíši? Nebo se připodobňujeme tomuto světu? Zdraví v Kristu váš *Marek* ✉ Pro informaci posílám, jak jsem vaše rádio našel: Hledal jsem na internetu „Efektivní komunikaci“. Našel jsem knihu, avšak je všude vyprodaná. Dále jsem našel kurzy, které nyní ale nechci. A našel jsem i odkazy na pořady, které zazněly v rádiu. Nic jiného na netu není, takže tyto pořady jsou poměrně unikátní. Zdraví *M.* ✉ Drazí rozhlasáci! Srdečně vás všechny zdravím s prosbou o sdělení mého osobního evidenčního čísla.

A kdo vám to řekl, že cena určuje hodnotu?

Trpaslík zahradní

799,00 Kč

Vyrobena z lehkého
syntetického materiálu,
odolného proti
povětrnostním vlivům.

Výška 34 cm.
Cena za 1 ks.

obj. č. 21558

Časopis BRÁNA

43,00 Kč

Moderní křesťanský časopis
s přehledným designem
prezentující biblickou zvěst o Ježíši Kristu.

Formát B5. Cena za 1 výtisk.

obj. č. 41609

Předplaťte si časopis BRÁNA na rok 2015

Vychází 10x v roce

Přesvědčte se o hodnotě!

BRÁNA

**Objednávky časopisu a předplatné na adrese KODEX, o.p.s.,
Soukenická 11, Praha 1, 110 00,
tel. 222 312 656, e-mail: brana@cb.cz nebo www.i-brana.cz**

Personální změny v týmu TWR-CZ

V jarním vydání Antény jsme už psali o tom, kdo letos odchází a odejde. Stalo se tak. Od 1. května už není naší pracovník **Petra Eliášová**. Zatím to ani nevypadá, že by měla prostor pro externí spolupráci, ale uvidíme časem, až se zapracuje v novém zaměstnání. Její úkoly si mezi sebe rozdělili ostatní členové redakčního týmu za externí výpomoci Luďka Brdečka.

Luděk se pomalu seznamuje s prací celé redakce a pravidelně každý týden jeden den věnuje práci v TWR-CZ. Dle jeho slov předpokládá, že takto bude moci vypomáhat až do letních prázdnin 2015. A pomoc je to velmi dobrá.

V červnu se s námi rozloučil technik **Jan Konečný**. V době vydání jarní Antény jsme ještě nevěděli, kdo jeho práci převezme, ale od 1. června se na jeho místo už posadil (a dnes už je usazený) technik nový, **Dominik Kratochvíl**. Na jiném místě tohoto vydání se představuje v rozhovoru s Danielem Zemanem.

Rada TWR-CZ má od 22. 10. 2014 nového řádného člena, **Jaroslava Šupika**. Po ročním období kandidáta byl Radou kooptován za řádného člena. Jeho zájem o naši práci vnímáme například tak, že každý měsíc i několikrát zavolá a zeptá se, jak se máme, co nového, co nás trápí... To je velmi milé a také výjimečné. A mezi povinnosti radního rozhodně nepatří ani zvěřinové hody, ale právě tento radní nás před létem pozval na svoji chalupu, kde nás s manželkou rozmazlovali celých 24 hodin – což byla doba české pauzy, zatímco vysílala slovenská redakce. Za tu dobu jsme u radního stihli grilovat srnčí steaky, zpívat pár starých i nových písniček u ohně a také sníst kotlíkový kančí guláš, trochu si podřít ruce a nohy v mlázi lesa a i odpočinout pod smrkem... Prostě paráda a moc děkujeme.

V květnu opustil Radu TWR-CZ dlouholetý člen a přítel našeho týmu, **Josef Hurta**. Členem Rady byl od nepaměti. Děkujeme za jeho podporu.

Představuje se

Nejprve nám, Dominiku, prosím pověz něco o sobě, rodině, o své cestě víry...

Jmenuji se Dominik Kratochvíl, pocházím z Vysočiny, konkrétně z vesnice Rovečné, kde jsem vyrůstal se svými dvěma staršími bratry. Naši rodiče, původně Brňáci, se sem přistěhovali, aby mohli změnit svůj životní styl. Časem se ale stali exoty vesnice, protože zatímco se lidé postupně zbavovali domácích zvířat a dobytka, oni se do všeho pustili po hlavě a vybudovali tak malou farmu. Měl jsem proto docela akční dětství ☺.

Mým domovským sborem se stala Církev bratrská v Letovicích, kam jsem původně začal dojíždět se svými bratry na mládež. Ve víře jsem byl odmala vychováván, takže informace jsem získával postupně a o existenci Boha jsem nepochyboval. A protože větší část mých kamarádů byla věřící

12

Nepamatuji si ho, rád bych je uváděl při zasílání finančních darů na účet TWR ☺. Děkuji a přeji Boží požehnání! P. S.: Velmi se nám s manželkou líbila prezentace TWR v našem městě, měli jsme možnost více nakouknout „pod pokličku“ vaší práce a dokonce se podílet o naše svědectví na mikrofon ☺. Velmi také děkujeme za velmi duchovně kvalitní pořady, zvukový archiv nás velmi obohacuje (**Studna slova, Kompas, Doteky víry, Houpací křeslo**, čtení od Johna Pipera, Ch. Stanleyho a hlavně **Světlem Bible** a knížky čtené na pokračování). Vytrvejte v této práci! Bůh vám žehnej, *Vladimír a Zuzana* ✉ Dobrý den, nedodržím klasickou korespondenční kulturu. Musím se vyjádřit k jednomu vašemu pořadu – nepamatuji si, kdy

a byl jsem křesťanstvím doslova obklopen, netrvalo to dlouho a svůj život jsem Bohu odevzdal. Byl to velký emotivní moment. Dnes ale za takové druhé a pro mne důležitější obrácení považuji jiné životní zastavení, kdy jsem díky jedné „neemotivní“ přednášce začal postupně zásadně měnit svůj pohled na Boha, který nás stvořil ke svému obrazu. Je tomu přes dva roky, co jsem se oženil. To po mém obrácení považuji za svou druhou největší životní výhru ☺.

Jak jsi se vůbec dozvěděl o Trans World Radiu?

Musím se přiznat, že ač jsem věděl, že TWR existuje, nikdy jsem ho neposlouchal. Možná i proto, že prostě rádia neposlouchám, až na občasné výjimky poslechu žánrových internetových rádií v dobách mých studií. Jednou jsem ale mluvil se svým bratrem, který v TWR natáčel rozhovor a s nadšením mi vyprávěl, jak by se mi tam určitě líbilo, že jsou tam všude mikrofony a hromady „čudlíků“ – někdy si rád rejpe do mé přehnané lásky k technice ☺.

Co Tě přimělo zajímat se o práci v TWR?

Nápad, že bych mohl pracovat v nějakém rádiu, jsme s manželkou měli už delší dobu. Docela jsem snil o tom, že bych mohl pracovat někde se zvukem. Protože si ale moc nevěřím a připadalo mi, že nemám co nabídnout, nesebral jsem odvahu jen tak někam přijít s životopisem.

Jednou v neděli si takhle sedíme na bohoslužbě v CB Letovice a jako hosté u nás slouží pracovníci Rádia 7. Když to moje manželka zjistila, hned mě začala postrkovat, ať se jich jdu po shromáždění zeptat. Moc se mi nechtělo ☺. Najednou je ale za mikrofonem Jiřka Hovořáková a prosí náš sbor o modlitby, že jim odchází technik a potřebují rychle někoho místo něho. Dokonce řekla něco málo o náplni práce technika a já pochopil, že to bych mohl zvládnout. V ten moment se na mě s podporujícím úsměvem podívala většina lidí, kteří byli v sále a znali mě. Ted' už nebyl krok zpět, a tak jsem s nadšením a bez větších obav šel po bohoslužbě za Jitkou, že bych o někom věděl... ☺.

Měl jsi nějaké představy o práci v TWR? Co tě příjemně nebo naopak nepříjemně překvapilo?

Představu jsem moc neměl, ale bylo jasné, že budu pracovat se zvukem a to mě lákalo. Možná jsem čekal, že se tu bude víc nahrávat i hudba, ale to jsem asi o pár let prošvihl ☺. Pochopil jsem, že se zavedením celodenního vysílání už na to není moc kapacita.

S jakým technickým vybavením ses tu potkal? Splnilo Tvá očekávání?

Jelikož se o zvukovou techniku zajímám a pracuji s ní i mimo rádio, tak mě osobně nejvíce potěšila kvalita záznamu hlasu, hlavně nízký šum signálu díky kvalitním mikrofonům a mikrofonním

Dominik se v červnu zapracoval a o prázdninách už samostatně sloužil směny. Ve službě technika vystřídal Jana Konečného.

byl přesně vysílán, ale muselo to být v průběhu posledních tří dnů dopoledne. V tomto pořadu byla na začátku vyslána myšlenka, jak je možné, že Bůh dopustí rakovinu u malých dětí a jako odpověď tento pán měl větu, že se takovéto věci prostě dějí + různé věty vytržené z kontextu, ale musím uznat, že některé věty i správné. A pak tento pán dal v plen příklad ze svého okolí – jedna dáma, které bylo „vzato“ příbuzenstvo během jediného roku, byla u lékařky, a ta jí pověděla, že asi musela být v minulém životě opravdu špatná... Chápu, že minulé životy neexistují, ale již nechápu osočení onoho pána, že dotyčná lékařka měla velké štěstí, že tam nebyl on, který by se v tu chvíli pravděpodobně zachoval radikálně... No jak to

předzesilovačům. U mluveného slova to totiž bývá častý problém nahrávek. Další věc, kterou jsem velice ocenil, je utlumení hlavního studia. Dobrou nahrávku si už dnes doma díky cenově dostupnější technice může udělat skoro každý, ale promyšleně utlumenou a akusticky vychytanou místnost už doma jen tak někdo nemá ☺. Pochopil jsem také, že se tu razí myšlenka snažit se vše udělat co nejjednodušší a nejlevnější formou, a přitom být co nejvíce profesionální, a to se mi vzhledem k finančním možnostem Rádia 7 zdá rozumné, a rád bych tím vzdal hold všem svým předchůdcům, kteří byli u vymýšlení a zařizování veškeré techniky k naší práci potřebné.

Máš nějaké cíle nebo víze v souvislosti s prací v TWR?

Tak to nevím, ještě tu nejsem tak dlouho. Zatím se snažím, abych nezklamal očekávání do mě vložená.

Vím, že jsi aktivním hudebníkem a také se podílíš na akcích pořádaných vašim sborem, můžeš o tom něco povědět?

Aktivním hudebníkem bych se asi nenazval, hudbu mám ale moc rád. Momentálně hraji na kytaru s muzikanty, kteří jsou vesměs lepší než já, což je štěstí (nebo by alespoň mělo být) každého muzikanta ☺.

Akce, které pořádáme v Letovicích s naším sborem a občanským sdružením Elim, mně čím dál víc dělají radost. Z původních English campů, které jsme každý rok pořádali, se postupně zrodil Letovický festival – LetFest, který jsme si my pořadatelé a věřím, že i široký záběr účastníků, moc oblíbili. Je to taková příjemná akce, kde se snažíme prezentovat a nabízet křesťanství přirozenou formou a díky návazným činnostem Elimu je mnohem snazší udržovat vztahy s lidmi, kteří se této akce zúčastní.

S Dominikem rozmlouval Daniel Zeman

Jednoduchá řešení

Jako všude jinde, i v církvi jsou různí lidé. Různě vybavení schopnostmi i rychlostí reakcí. Poslední roky jsou silně poznamenány rychlostí proměn s mnoha neznámými veličinami a tento fakt nutí člověka žít jinak. Když si moje žena pořídí nový telefon, tak nechte přiložený návod (podrobný a obsažný jako např. celý Nový zákon), ale intuitivně mačká tlačítka tak dlouho, až telefon donutí fungovat a skutečně, něco se jí povede a jí to stačí k její potřebě základního využití poměrně složitého přístroje. A není sama a k životu tak přistupují dnes prakticky všichni. Spíše než s rozmyslem tak akčně, spíše než jít věcem na kloub, tak plavat na povrchu, spíše než hledat příčiny, tak řešit následky, spíše než se zajímat o prevenci, tak hasit požáry, spíše než přebírat odpovědnost, tak se jí vyhnout a spíše než zkoumat pravdu, tak hledat společnou řeč.

Je to silný trend, kterému silně podléhají nejen křesťané, ale proměňuje i „teologii“ a život církve. Spíše než si dát čas na rozmyšlenou, tak rychle přijmout opatření, abychom se posunuli dál.

popsat. Z mého citění jde o to, že když má osoba možnost se vyjádřit veřejně, tak bych od ní čekala mnohem více lásky i ke „štěňatům“... Ráda bych, aby tohle mé citění ten pán věděl a vím, že jinak se to snaží cítit správně. Otázka rakoviny u malých dětí – cožpak Panna Marie nebyla jednou z nejoddanějších Bohu, a přesto plakala, když její syn šel za otcem? A kolikrát Ježíš řekl, jak moc ho rmoutí naše nevíra? Ten pán měl raději mluvit o pokoře... Jinak moc děkuji celému vašemu kolektivu za připomínání Ježíše. Klidně bych vynechala mnoho písní, jen když člověk může slyšet slova Kristova. A speciálně veliký dík za vysílání pořadu o tom Jiřím, co stavěl v Anglii sirotčince. To bylo jedno z nejinspirativnějších... Prosím vás touto

Spíše než zkoumat v Bibli, tak opisovat, jak to dělají jinde. Spíše než diagnostikovat a prozkoumat a vyléčit, tak pohladit a pofoukat. Spíše než říci jasný biblický pohled, tak hledat za každou cenu nějakou biblickou podporu pro obvyklé a zažívané řešení. Takže nejvíce času z toho mála společného se v církvi často věnuje diskusím a hledáním kompromisů, a to vše z obavy, aby se někdo neurazil či nepohoršil. Dopady do osobního života jednotlivce jsou pak vidět v denní praxi, kdy křesťané nehledají po pravdě Božího slova, ale po sdílení a porozumění. Žel někdy se tomu říká dokonce pastorační péče.

Omlouvám se, ne vždy a všude je vykreslený obraz reálný, je to velmi různé a někde ještě „černější“, jinde naopak o poznání bělejší.

Problémy a otázky k řešení měli lidé vždy – i za doby Pána Ježíše, a tak se pojďme projít některými okamžiky Kristova života. Nepůjdeme daleko, žádná dlouhá trať, jen malá procházka jako inspirace...

Vím, že existuje nepočítaně dobrých knih s duchovní a teologickou tematikou o tom, jak se stavět k různým problémům a životním otázkám, a vím, že k nim mnohdy saháme, abychom se rychleji dopátrali odpovědi či návodu na řešení, ale právě proto, co jsem naznačil v prvních řádcích, se tomuto způsobu vyhýbám. Otevřu pár momentů v Bibli a budu hledat, zda tam najdu nějaké praktické kroky pro život. A budu vycházet ze situací, kdy lidé kolem Pána Ježíše chtěli také vědět...

První, čeho jsem si všiml, bylo zkomplikování života podle pravidel Desatera. Myslel jsem si, že po těch tisících let od ustanovení Desatera, pouhých deseti jednoduchých pokynů ke šťastnému životu (které židé propracovali do manuálu na život tak, že to málokdo vůbec všechno znal), se doba zrychlila a Pán Ježíš to nějak zevšeobecní, zjednoduší.. A podívejme se, co nám Ježíš udělal z Desatera: Matouš zapsal tato Ježíšova slova: **Slyšeli jste, že bylo řečeno otcům: Nezabiješ! Kdo by zabil, bude vydán soudu. Já však pravím, že již ten, kdo se hněvá na svého bratra, bude vydán soudu; kdo snižuje svého bratra, bude vydán radě; kdo svého bratra zatracuje, propadne ohnivému peklu...** (anebo) **Slyšeli jste, že bylo řečeno: `Nezcižolžíš.` Já však vám pravím, že každý, kdo**

cestou, zda byste mi mohli napsat jeho jméno – já už si jeho autobiografii pak obstarám... (Řeč je o Georgi Millerovi, pozn. redakce.) Děkuji moc za váš čas a jsem moc vděčná za vaši práci – kdybych měla psát e-maily na toto téma, tak vám píši každý den... *Jarmila* ✉ Srdečně zdravím do **Rozmarýny**, moc děkuji za povzbuzující slova, za pozvednutí, dobré poselství, moc děkuji za svědectví. Buďte požehnaní, přeji vše dobré a pokojné dny s Kristem. *Iva* ✉ Dobrý večer. Chtěla bych reagovat na vaše dnešní vysílání na stanici Proglas v 8.00. Jedná se o cyklus **Na sobotní frekvenci**, kde byla hostem paní Kateřina Lachmanová. Rozhovor mne velmi zaujal, a proto si ho chci znovu poslechnout z vašich webových stránek. Je to pro mou

hledí na ženu chtivě, již s ní zcizoložil ve svém srdci (Matouš 5:27-28). To je pravý opak zjednodušení a všechna židovská rozpracovaná pravidla zákona byla k ničemu. Tento návod na život je mnohem hlubší a mnohem složitější!

Kolem Pána Ježíše se asi pohybovalo dost lidí, když k němu přišli Janovi učedníci a ptali se ho: „**Jak to, že my a farizeové se postíme, ale tvoji učedníci se nepostí?**“ Ježíš jim řekl: „**Mohou hosté na svatbě truchlit, dokud je ženich s nimi? Přijdou však dny, kdy od nich bude ženich vzat; potom se budou postit. Nikdo nezalátá starý šat záplatou z neseprané látky; nebo se ten přišitý kus ze šatu vytrhne a díra bude ještě větší. A mladé víno se nedává do starých měchů, jinak se měchy roztrhnou, víno vyteče a měchy přijdou nazmar. Nové víno se dává do nových měchů, a tak se uchová obojí**“ (Matouš 9:14-17). Jakoby jeden mluvil o koze a druhý o voze. Farizeové dávají konkrétní otázku a místo vysvětlení slyší něco o svatbě a ženichovi, o starých hadrech, měsících na víno... Jak to spolu souvisí? To rozhodně nebyla příručková odpověď na jejich otázku. A podobných situací, kdy se lidé kolem Ježíše na něco konkrétního ptali a konkrétní odpověď nedostali, je v evangeliích mnohem více.

Ale zase jiná situace – rozhovor o samotě, z očí do očí. **A hle, kdosi k němu přišel a zeptal se ho: „Mistře, co dobrého mám udělat, abych získal věčný život?“ On mu řekl: „Proč se mě ptáš na dobré? Jediný je dobrý! A chceš-li vejít do života, zachovávej přikázání!”**

Otázal se ho: „Která?“ Ježíš odpověděl: „Nebudeš zabíjet, cizoložit, krást, křivě svědčit, cti otce a matku, miluj svého bližního jako sám sebe.“ Mladík mu řekl: „To jsem všechno dodržoval! Co mi ještě schází?“ Ježíš mu odpověděl: „Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej, co ti patří, rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne.“ Když mladík uslyšel to slovo, smuten odešel, neboť měl mnoho majetku (Matouš 19:16-20). Tady vidíme úplně jiný přístup Pána Ježíše k tazateli. Je to zajímavé sledovat. Na rozdíl od jiných situací zde Ježíš trpělivě odpovídá, a to dokonce pěkně postupně.

Konkrétně po logických krocích. Za prvé: zachovávej přikázání (myslel zcela jistě všechna) a mladík se ptá: Která? A Ježíš se nepustí do něho s výčitkou, že jasně, že všechna, ale zase mu jich jen pár připomene. Mladík je spokojen, s tím vším nemá problém, tak co má ještě dělat? (A Pán Ježíš zase neargumentuje tím, že mladík tedy asi neví, co chce, a nebo je úplně mimo, protože když vše dodržuje, tak přece nemá žádný problém s věčným životem. Neříká mu, když nezhrěšíš, tak co se ptáš? Běž v pokoji. Nene!) Ježíš dál odpovídá: Prodej, co máš a rozdej. Naprosto podrobný manuál – a k čemu tazateli byl? Mladík odešel smutný, s nepořízenou, a Bůh přitom odpověděl podrobně na všechny jeho otázky! Bylo to stejně k ničemu!

A listujeme Biblií dál k dalšímu příkladu: **V ten čas šel Ježíš v sobotu obilím. Jeho učedníci dostali hlad a začali mnout zrní z klasů a jíst. Když to viděli farizeové, řekli mu:**

současnou životní situaci velmi důležité a ráda bych s informací ještě více pracovala. Děkuji předem za vaši odpověď. S pozdravem, *Zdenka* ✉ Díky za skvělé sobotní vysílání, pro naši rodinu jedno z klíčových, protože jsme permanentně přetíženi spoustou aktivit, a to není dobře. Kéž nám dá Hospodin milost, „třídít řepu“. Taky to chci ještě pustit manželovi, snad to doposlouchá dřív než usne... Osobně vám přeji požehnaný život v plnosti, Boží blízkost, vedení a naplnění všech potřeb. Jsem totiž přibližně váš ročník a vím, jaký je ten život někdy „záhul“. *Simona* ✉ Dobrý den, píšu vám odpověď k anketě za moji maminku Zdenku (85). Napsat dopis jí už dělá problém (nějak ji neposlouchají prsty). Poslech TWR-R7 má přes

„Hle, tvoji učedníci dělají, co se nesmí dělat v sobotu!“ On jim však řekl: „Nečetli jste, co udělal David, když měl hlad, on a ti kdo byli s ním?“ (Matouš 12:1-3).

Stručně napsáno: Otázka opět bez odpovědi, ale je zde přece jeden důležitý prvek. Tazatele vrací do „Písem“. Nečetli jste, co udělal David? Jak to, že už jsme o tom nepřemýšleli? A do Písem vrací i Pokušitele na poušti, když Ježíš na jeho útoky odpovídá slovy „Je psáno!“ A to mělo sílu, to byla mocná odpověď. Je psáno. Co je psáno...? Studujeme Boží slovo, které má moc, nebo instantní povrchové příručky? Evangelista Jan zaznamenává: (5:39) **Ptejte se na Písma; ... ta svědectví vydávají o mně.**

Z uvedených krátkých situačních příkladů ze života Pána Ježíše Krista vidíme, že se rozhodně nesnažil o nějaké podrobné vysvětlení toho, jak se mají lidé chovat, co mají dělat v té které situaci... Stejně tak Jeho učení lidé mnohdy nerozuměli, a přece ho poslouchali, protože viděli, že Jeho učení má moc.

Zvykli jsme si na servírované hotové výrobky. Zedníci už ani neví, z čeho je malta či beton a odpoví vám klidně, že z pytle koupeného ve stavebninách. Mladí lidé neřeší, čím se živí kráva, protože mléko kupují v krabicích v obchodě. Jistě je „in“, když vědí, kolik souborů či filmů se jim vejde do mobilu, ale až vypadne elektřina, zemřou hlady, protože nebudou vědět, že pod bramborovou natí bývají brambory. Neví nic o základech. Ale takový přístup i k duchovnímu životu je prognosticky smrtící. Vedoucí sborů se pak nemohou divit, že nic nefunguje, protože věřící lidé nejsou připraveni na duchovní život. Jsou možná připraveni na sdílení a na nějaké tradice a zvyky, ale ne na život.

Prozkoumejme trošku podrobněji ještě dva rozhovory. První je stručný a jen tak mimoděk se odehrávající: **Tu k němu přistoupil malomocný, padl před ním na zem a řekl: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit.“ On vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.“ A hned byl očištěn od svého malomocenství (Matouš 8:2-3).**

Pár slov s obrovským dosahem – všimněte si: Neříká: Pane, co mám dělat? My pořád dokola chceme vědět, co máme dělat. Co **my** máme dělat. V těch prvních epizodkách ze života Pána Ježíše jsem ukázal na to, jak marná byla snaha těch, kteří chtěli něco dělat, něco vědět, nějak se zaškátulkovat. Tento malomocný to neřešil. On říká: Pane, chceš-li... Ty můžeš! Ten potřebný se neorientoval na sebe, nespolehal na sebe, malomocný chudák se soustředil na Boha! Ty můžeš. A jak mu odpověděl Ježíš? Ano – chci! A bylo „vymalováno“. Tak jednoduché, tak jasné. Tak přímá a konkrétní a praktická odpověď.

Ta druhá situace je opět rozhovor, asi o samotě. Popisuje ji evangelista Jan:

Mezi farizeji byl člověk jménem Nikodém, člen židovské rady. Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: „Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha. Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činiš ty, není-li Bůh s ním.“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodil-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.“ Nikodém mu řekl: „Jak se může člověk narodit, když už je

satelit a mám vyřídit, že je vděčná za rozmanitost pořadů, kázání a písně a že jste pro ni velkým obohacením. Občas mi vypráví obsah pořadů, které jsem neslyšel a ji nějak zaujaly. Ve vysílání sem tam zazní, že Rádio 7 není dobré, dobrý je Bůh“, ale poděkování za vaši práci vám – **všem** – patří. Za posluchačku Zdenku *Pavel* ✉ (Reakce na relaci **Houpací křeslo, téma o nevěře**.) Milá Marie, děkuji Vám za otevření tohoto tématu. Děkuji Bohu, že procházím touto zkušeností, ve které se učím jako nikdy dříve. Chci vyjádřit, že jsem musel poznat svůj hřích, svoje tvrdé srdce, kterým jsem svou ženu trápil a nechal ji nešťastnou, vyprahlou, toužící po lásce ... My muži máme milovat svou ženu jako Kristus miloval Církev a vydal sebe

starý? Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit.“ Ježíš odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího. Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch. Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu.

Vítr vane kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“ Nikodém se ho otázal: „Jak se to může stát?“ Ježíš mu řekl: „Ty jsi učitel Izraele, a tohle nevíš?“ (Jan 3:1-10).

Nikodém se ani moc na nic neptal. On byl jen zvědavý, a na to Ježíš reagoval. Velký rozhovor s ním zapředl. O hlubokých základních otázkách... Trpělivě vysvětluje duchovní znovuzrození... A když už pořetí Nikodém nerozumí, tak slyší: **Ty jsi učitel Izraele, a tohle nevíš?** Víte, v čem byl zběhlý učitel Izraele? V předpisech! Ty znal určitě dokonale, člen židovské rady, to byl už někdo. A výsledek? Ten, který znal příručky, nerozuměl principu.

... konec procházky biblickými epizodami ze života Pána Ježíše. Je čas si to nějak setřídit:

Chceme-li mít sbory církve Pána Ježíše zdravé, musíme číst Boží slovo a učit Boží slovo. Chceme-li být věrnými následovníky Pána Ježíše, musíme číst Boží a řídit se jím. Chceme-li být poslušní Božího slova, musíme ho číst a naučit se mu rozumět pod mocí Ducha svatého, brát ho vážně. Věrnost Božímu slovu znamená dávat mu přednost před instantní duchovní stravou plnou dochucovadel a všelijakého koření pro lepší (pa)chut.

Bůh nám dal pár jednoduchým pokynů a zbytek nechal na tom, co kdo od autora – tedy od samotného Boha – pochytí. Nenechejme se vtáhnout do „služby“, pro kterou nás někdo dnes vyškolí a zítra po nás chce, abychom učili druhé – je to na povrchu často efektivní i efektní, ale mrtvé. Nenechme se o mandelince bramborové učit učiteli, kteří nevědí, že pod bramborovou natí jsou brambory. Bůh po nás chce osobní zkušenost s Ním samotným, nikoliv se situací! Je to Bůh, kdo dává porozumět svému slovu, a je to Bůh, kdo mocí svého Ducha provází své slovo a každý křesťan má tu čest šířit Boží slovo dál. Je to o Bohu a ne o nás.

Vím, že atraktivní příručkové metody usnadňují práci, žel že ale většinou pohoří v komplikovaných situacích života. Na druhé straně ale číst dobrou příručku se spuštěnou kotvou na dno Božího slova je mnohdy příjemné a plně v Boží režii, která nemá problém s pozhéhnáním i v tomto vzdělávání. Nezkoušejme ale nastudovat příručky a rovnat podle nich Boží slovo a Boží principy.

Bůh nás vede ke kořenům, k poznání sebe sama a svého myšlení. Bible, osobní rozhovory Pána Ježíše s lidmi, byly pravým opakem „instantního“, rychle použitelného, rozpustného... Bible bez Boha je mrtvá.

Dívám se na pohlednici se stařenkou. Nespěchej, strom, který roste pomalu, je mnohem pevnější než rychle rostoucí bylina. Bůh na mnohé naše otázky odpovídá: Jak to, že tohle neznáš? Jak to, že neznáš Písma? „Že prý nechodím rychle; zato však vím, kudy a kam jdu ...“ – moc hezká pohlednice!

Aleš Bartošek

samého za ni! Nemám žádnou omluvu pro to, že jsem tak nečinil. A tak zůstala obrovská prázdnota z nenaplněné touhy učinit svou ženu/rodinu šťastnou a obavy o jejich životy. Moje srdce muselo projít tou ohnivou pecí, aby bylo přetaveno. Ale díky Bohu za Kristovu obět a Jeho nekonečnou lásku, díky Bohu za to, že mě znovu přijal, že mi odpustil a i já mám milost odpouštět. Díky Bohu za naději. Pokorným dává milost. Spoléhám na Něho. Mohu prožívat, že Boží slovo je Pravda. Ať se děje cokoliv, můžu být s Bohem a chválit Ho, vždycky se radovat a poznávat víc a víc, jak je On úžasný. Jsem na té cestě a jsem za to Bohu vděčný. Snad jsem pochopil, co to znamená, že máme Pánu za vše děkovat. Je to cesta, na které

Nebojíme se horkých brambor

ŽIVOT VÍRY

: skutečný život : opravdová víra : reálný Bůh

ukázkové číslo zdarma

objednávkový formulář on-line

internetová a pdf verze za zvýhodněnou cenu

www.zivotviry.cz

e-mail: predplatne@zivotviry.cz

tel.: 284 841 922

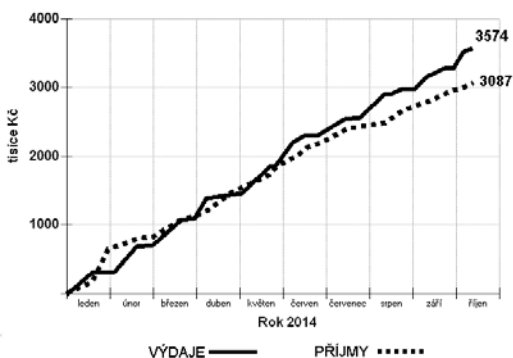
www.facebook.com/zivotviry

Jak to děláte?

Na návštěvě u jedné sestry slyšíme vyprávění o jejím tatínkovi. Je už starší pán, vdovec, potřebuje dohled své dcery, a aby se denně ujistili, že je vše v pořádku, volají si pokaždé hned v osm ráno. Rozhovor je celkem monotematický, něco ve smyslu „Žiješ?, Jak se máš?, Co potřebuješ? A cos v noci poslouchal?“ A z druhé strany zase: „Chystám se na zahrádku a nachystej mi dalšího Vožeha, tam to už mám, Rozmarýnu mi nech a nahrej mi další týden...“ Sestra „dcera“ stahuje svému tatínkovi k poslechu z našeho archivu desítky relací týdně a on je v noci, když nemůže spát, poslouchá. Zná skoro celý náš repertoár. Říkala tatínkovi: „Ty bys jim měl poslat alespoň sto tisíc, jak moc využíváš jejich službu...☺“ a na naši adresu poznamenává „Nemohli byste ty programy obnovovat každý den?“

Hned mi ten studený džus chutnal hřejivěji, když jsem toho byl svědkem. Toho staršího pána dobře znám a nikdy by mne nenapadlo, že poslouchá vysílání TWR z archivu. A při nadsazené poznámce o finančním daru jsem si vybavil častý dotaz různých přátel, kteří se ptají: „Jak to děláte, když jste celý rok v minusu?“ Pohled na náš finanční graf, znázorňující reálnou výši příjmů a výdajů, je po většinu roku skutečně „nevyrovnaný“ – prostě chybí nám peníze. Co pro to děláte, aby peněz přišlo více?

Jsou odborníci a lidé školení na shánění finančních prostředků, kampaně, projekty, granty. Je mnoho způsobů, jak se starat o dostatek financí. Většinu jsme vyzkoušeli a máme své zkušenosti. Co nám ale dělá největší radost, je vědomí, že můžeme nést evangelium. To je velmi krásná role ve službě. Je to tak jasné: Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa. To bylo snad první evangelium v podání Jana Křtitele. A to ostatní? Například forma? V našem případě rozhlasem, to stojí dost peněz. Ale Bůh se stará. Je úžasné pozorovat, jak Bůh oslovuje lidi, kteří pošlou nějaký dar. Na otázku Jak to děláte? je opravdu až primitivní odpověď: Spoléháme na Boha. Nemá smysl to rozvíjet, to se musí prožívat. A Bohu jsme vděční za vše. I za každého dárce, jehož jméno známe i neznáme, jsme vděční za malé i větší dary a jsme vděční za pokoj v srdci, který nám dává i v tom, když vidíme, že se zrovna nedostává... Jsme v Jeho ruce a On má moc. Letošní podzimní vývoj mezi příjmy a výdaji je vidět v grafu. Ve výdajích je zahrnut i letošní dar pro krytí části mzdy adoptovaných redaktorek v Africe. A kdo se jen trošičku zajímá o to, co se děje křesťanům v zemích, kde jsou pro-

20

hledím na Ježíše s touhou, aby se Bůh oslavil. Abych už nehleděl více na sebe a svoje sobectví, ale byl odevzdaný Bohu, aby On vedl můj život k Jeho slávě a prospěchu ostatních (nikoli ve falešné pokoře a snaze něco si zasloužit). V poznání té lásky, jakou Bůh miluje mě, toužím být plný Jeho lásky. Všechno ať se děje k Jeho slávě a chvále, k potěšení Jeho srdce !!! Na tom záleží... a samozřejmě tehdy i my jsme dokonale šťastní. V Kristu váš P. ☒ (*Reakce na pořad Tichá pošta.*) Dobrý den, velmi vám děkuji za váš pořad. Zvláště teď ten poslední o Mordokajovi a o Ester, ale hlavně se mne dotklo, jak jste mluvila o tom, že nemáme odsuzovat, ale mít rádi. Sám vím, jak je to těžké, jak rád odsuzuji druhé. Tak moc děkuji. Bůh

následování, tak ví, že zasláná částka ve výši 82 tisíc korun je opravdu jen symbolická. V listopadu by měla být zaslána z našeho účtu ještě poslední letošní částka ve výši něco přes 41 tisíc korun. Napínavé období finančního vyrovnávání rozpočtu v závěru roku můžete sledovat na www.twr.cz. Od 10. prosince budeme graf aktualizovat denně.

Děkujeme!

Sluneční hodiny

Někdy ke konci července jsme s manželkou procházeli parkem Strzeleckiego nedaleko krakovského hlavního nádraží. Strávili jsme v tom úžasném starobylém městě pár letních dní a s potěšením potkávali jeho krásy i atmosféru. Tu bylo cítit i v tomto parku, i když ten vlastně nebyl na první pohled nijak mimořádný. Snad jen zajímavým pomníkem Ignáce Jana Paderewského, hudebníka a politika, vybočoval z obyčejnosti.

Jedna věc mě v něm ale přece jenom zaujala a zůstala mi v paměti. Hodiny. Na jedné křižovatce širokých cest stály sluneční hodiny. Tvořené kulatým kamenným stolem, gnómón na nich představovala kovová tvarovaná destička skloněná podle dávného arabského objevu ve směru zemské osy. Od ní směřoval vějíř rysek vyrytých do plochy stolu k arabským číslicím jednotlivých hodin dne.

Řeknete – obyčejné sluneční hodiny, jakých jsou na Zemi tisíce. Co na nich bylo tak zajímavé? Zaujalo mne, že ač vybaveny vším potřebným, čas neukazovaly. Nemohly, stály ve stínu. Dopadu slunečních paprsků bránily mohutné koruny vzrostlých stromů.

Přišlo mi to jako zajímavé podobenství života, života člověka i života církve. Hospodin nám připravil řadu dobrých skutků, jak to vyjádřil apoštol Pavel (Ef 2,10), vybavil nás k životu vším potřebným a světil nám i úkol: Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal (Mt 28,19). A církev, místo aby šla, nanejvýš zve, to je ale něco trochu jiného. Kdyby šla, možná by se dostala i do plné sluneční záře. Kde stojí, zůstává ve stínu. Podobně člověk, jednotlivec. Kristus volá k oběti, lidské srdce ale většinou nerado vybočuje z řady, raději se ztratí mezi ostatními, rozpustí v průměru. Pokud ale nevybočíme, pokud se před očima všech nepostavíme do světla reflektorů a nepozvedneme své poselství, nenaplníme božský úkol, který jsme dostali, promarníme důvěru, kterou v nás Hospodin vložil.

To podobenství ale má ještě i jiný tvar. Kamenný stůl v parku Strzeleckiego nikam odejít nemohl, pevně ukotven v zemi stál a čekal na příležitost. Připravený a vybavený nijak neuhýbal, neschoval se, neutíkal před zodpovědností. Prostě jen stál a čekal. Až přijde podzim, jako že přijde, pokud do té doby nezanikne svět, listí stromů opadá a sluneční paprsky dopadnou na plochu stolu plnou silou. Gnómón vykreslí stín a smysl existence těchto hodin se naplní.

21

s vámi, *Milan* ✉ Dobrý den, chci vám moc poděkovat za velmi kvalitní pořady, které mě moc a moc oslovují – jako například **Intervaly**. Hodně se mě dotkl ten, kde hrál Miki Ryvola s Nezmary, a tak se mi trochu vrátilo moje trampské mládí... Pocházím ze středních Čech (Polabí poblíž Mělníka) a od svých 15 let jsem vyrážel s rancem (a později „usárnou“ ☺) na zádech do přírody. Mám živě před očima rakovnické nádraží v pátek odpoledne, které se hemžilo všemi odrudami toulavců – od těch v maskáčích vzor 60 a s usárnami na zádech až po ty pestrobarevné s krosnami. Na ty chvíle, kdy jsem mrzнул v únorovém mraze pod širákem jenom ve spacáku a celtě na igelitu pod sebou (karimatky v té době moc nebyly),

Někdy je nutné neuhnout, neutéct, zůstat stát tam, kam nás Hospodin postavil. A vytrvat. Židovský národ vytrval a přes všechny pogromy přenesl vzácné slovo, které mu bylo svěřeno. I církev zatím nese evangelium navzdory všem selháním svých nehodných synů a dcer. I nad námi jednou listí opadá a v záři slunce naplníme smysl své existence. Jen je třeba se vždycky znovu ptát, proč zůstáváme na místě nebo naopak, proč odcházíme jinam. Budeme-li důvodem sami sobě, skončíme v marnosti. Bude-li důvodem nejhlubší zájem o prospěch Božího království, bude to dobře. S příchodem slunce se smysl našeho bytí naplní.

Petr Raus

Stane se...

Vánoční vysílání se v roce 2014 ponese ve znamení motta **Stalo se...** Inspiraci k volbě těchto slov bylo jednak vědomí, kolik zpráv v Bibli začíná právě těmito slovy, a jednak touha ohlédnout se a zastavit se u toho, co Bůh dělá v životech lidí 21. století, teď a tady, každý den. Vždyť Ježíšovo narození si nepřipomínáme jako dávnou událost opředenu mýty a sladkou vánoční atmosférou (i když by to nejspíš nejrůznější prodejce a „prodejce“ potěšilo). Ježíšův příchod na svět, každý den Jeho chození po zemi, Jeho smrt i zmrtvýchvstání se odrážejí v životech těch, kdo Ho poznali jako Pána života. A právě k takovým chceme letos zaměřit s mikrofonem a ptát se, co se stalo právě jim ☺.

Rozhodně chce dát dostatek prostoru pro vaše svědectví, vyprávění a ohlížení. Chystáme mnohé, zatím můžeme říci především toto: Pojdte do toho s námi! Dejte nám vědět, co se letos stalo vám. Kde jste se setkali hmatatelně s Bohem, kde a jak jste zakusili Jeho dotek, Jeho pomoc, Jeho působení, zastavení, pokárání? Napište nám příběh, vzpomínku, svědectví, postřeh. Velmi rádi Vaše slova vložíme do mozaiky našeho vánočního programu. Budete živým vzkazem dalším posluchačům a doplníte to, co my bez Vás nevymyslíme.

A co nabídneme my? Ústředním tématem bude „Stalo se...“ tak, jak popisuje Bible, jak vzkazuje Bůh. Už od 1. prosince budeme (jako každoročně) otevírat okénka **adventního kalendáře** – letos je sepisuje náš spolupracovník **Petr Plaňanský**, kazatel Křesťanského společenství v Nymburce. V průběhu adventu jsme připravili také speciální podobu záznamů **bohoslužeb** – v prosincových nedělích po 14. hodině můžete poslouchat „vzpomínkové“ záznamy s hlasem **Jána Křišky, Pavla Titěry, Jana Zemana a Miloše Šolce**. K bohoslužbám ze záznamu přidáme také ty živě vysílané – přímé přenosy připravujeme na Štědrý večer a Nový rok a chystáme i sváteční, mimořádná vysílání bohoslužeb. Ve vánočním programu se objeví také komponovaný večer na téma „Stalo se...“, ve kterém se ohlédneme za událostmi v církvi doma i ve světě, připomeneme proměny na poli misie, a především na polích lidských srdcí.

Chystat vánoční programy od horkého léta až do posledních chvil před „vypuknutím“ Vánoc nás

nikdy nezapomenu. Ráno byla na celtě jinovatka ☺. A celým tím mým mladým životem bez poznání Pána Ježíše putovaly se mnou právě tyto písničky Wabiho a Mikiho Ryvoly. Až po osobním setkání s Bohem všechno to hledání věčnosti došlo naplnění v Ježíši Kristu. A příroda a celý systém stvoření najednou dostal smysl. Nicméně i teď po létech, kdy bydlím na opačném konci republiky, než jsem si představoval (Rožnov pod Radhoštěm) a snažím se s Boží pomocí uživit sebe a dalších šest duší, čas od času do přírody vyrazím a aspoň na jednu noc někde posedím u ohně a přespím pod širákem – teď už na „alumatce“. A také jsem i tady v tomto koutě naší země našel další spřízněné trampské duše, které také poznaly Pána Ježíše

těší. I letos vyhlížíme to, co se stane, co Bůh připravil těm, kdo budou poslouchat ☺. Podrobný vánoční program budeme postupně představovat na webu www.twr.cz, v některých spřátelených křesťanských periodikách, případně na našem FB profilu.

Od ledna 2015 bude po 25 letech relace *Slova naděje* stažena z vysílání Proglasu a nahrazena novým programem, který připravuje Martin Moldan, biskup Apoštolské církve v ČR.

Svízel

Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všecku přitěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí... (Židům 12,1)

Autoři českých botanických názvů rostlin prokázali dobrou znalost i jejich vlastností. Některá pojmenování vyjadřují vzhled rostlin – například kosatec nebo slunečnice, jiná zase svým názvem už dopředu charakterizují jejich projevy. Snad nejtypičtější rostlinou této kategorie je svízel přitula. Druhové označení „přitula“ je roztomilé a svádí k domněnce, že jde o velmi příjemnou rostlinu. Ale rodové jméno „svízel“ je varující. Dnes je slovo „svízel“ už velmi málo používané, ale značí totéž, co dnes frekventované pojmy jako trable, problém, krize. Myslím, že ti z vás, kteří chodí občas do přírody, se s touto „přitulnou svízeli“ určitě setkali. Vytváří dlouhé šlahouny nízko u země, které jsou celé porostlé nazpět zahnutými jemnými chloupky. Pokud projdete takovým porostem, máte zaděláno na problém. Oblečení budete mít plné kousků zachycených stonků a drobných kuliček, jejichž odstraňování nebude snadné. Rostlina má opravdu přílehavé pojmenování. Přitulí se k vám velmi nenápadně, zato důsledně a způsobí vám opravdovou svízel při tom, když se jí chcete zbavit.

Podobně snadno a často nepozorovaně se nás zachytí hřích. Žijeme přece v prostředí, kde se mu velmi dobře daří a (řečeno botanickou mluvou) je často velmi přemnožený. Na nás, Kristových

23

a snaží se tento poklad předat ostatním trampům. No a tito lidé už počtrnácté pořádají na Kosařských tramský křesťanský potlach. Celou akci na pozemské rovině zaštiťuje Stanislav Johnki Galásek a jeho přátelé z AC Haviřov. No a mě napadlo, jestli by se někdo z vás z redakce nechtěl na tuto akci podívat. Buď jako reportér anebo jen tak, prostě pobýt mezi lidmi podobného ražení. Jelikož bych tam rád jel, tak jsem ochoten případného zájemce „přibrat“ s sebou. Na předem domluveném místě (např. nádraží ČD v Hranicích na Moravě nebo Třinci) může přistoupit do auta a jet se mnou až na konečnou autobusu v Kosařských. Dál se pak už jde pěšky....Tak to zvažte a případně se mi ozvěte. Jan ✉ Dobrý den, děkuji za dnešní téma.

následovnicích, je, abychom si neustále dávali pozor na to, kam a kudy chodíme. A když už nás hřích zasáhne, začneme se jej zbavovat. Jenže vlastní silou to je svízelné. Účinným a také jediným prostředkem odstranění přítulného hříchu je jeho vyznání Pánu Ježíši s prosbou o odpuštění. Obmytí krví Pána Ježíše je dokonalé. Pokud to neděláme, nejenom, že tím škodíme sami sobě, ale stáváme se jeho roznašeči mezi další lidi. Nezapomínejme na to, že pokání a očišťování od hříchu má být naší každodenní „procedurou“.

Jiří Krejčí

Nové online knihovny pořadů TWR

TWR-International v nedávné době spustilo na internetu dvě online knihovny rozhlasových pořadů. Jedna z nich – <http://ttb.twr.org/> – je zaměřená na populární biblický studijní seriál v češtině známý jako **Světém Bible**. Druhý portál – <http://www.twr360.org/> – má za cíl nabídnout široké spektrum pořadů (v češtině zatím opět jen Světém Bible), křesťanské hudby, videa a dalšího. Rozhlasové pořady na obou webech jsou k dispozici nejen ve zvukové, ale v řadě případů i v textové podobě (ta je v češtině postupně doplňována). Vzhledem k tomu, že se jedná o projekt mezinárodní kanceláře TWR, obsah je k dispozici v mnoha jazycích, jejichž počet se postupně rozšiřuje. Kromě klasického přístupu přes web jsou pro obě knihovny k dispozici ke stažení i pro aplikace pro mobilní zařízení s Androidem a iOS.

Ze života redakce: Klára Steigerová natáčí své postřehy z cest po světě a kostým Vlastimila Kolegara na sanitárním dnu.

Měla bych dotaz: co si váš host myslí o lunárním kalendáři. Nikde na internetu jsem nenašla jeho původ, vždy mě to spíše odkazovalo na stránky související s astrologií. Kamarádka ekoložka dělá vše na zahrádce dle tohoto kalendáře, já nevím, jaký k tomu zaujmout postoj, jde skutečně pouze o „selskou moudrost“? Děkuji moc za odpověď. *Monika* ✉ Dobrý den, vážení sourozenci v Kristu! Děkuji srdečně za vaše krásné a povzbuzující pořady, inteligentní a Božím slovem a zkušenostmi naplněné životní příběhy hostů, miluji vaše vysílání, které je světlem a pozhánáním každému, kdo slyší a má srdce otevřené, ale zvláště tomuto světu, jenž tolik touží po pokoji a jistotě, které nám skýtá náš milující a dobrotivý Bůh. *Zdeněk*